

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان
وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ﴿١﴾

فولادوند: سوگند به مادیانهائی که با همه تازانند و با سم [های] خود از سنگ آتش می جهانند
مکارم: سوگند به اسبان دندهای که نفس زنان (به سوی میدان جهاد) پیش رفتند.

فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ﴿٢﴾

فولادوند: و برق [از سنگ] همی جهانند
مکارم: و سوگند به آنها (که بر اثر برخورد سمشان به سنگهای بیابان) جرقه های آتش افروختند.

فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ﴿٣﴾

فولادوند: و صبحگاهان هجوم آرند
مکارم: و با دمیدن صبح بر دشمن یورش بردند.

فَأَثَرُنَّ بِهِ نَقْعًا ﴿٤﴾

فولادوند: و با آن [یورش] گردی برانگیزند
مکارم: و گرد و غبار به هر سو پراکنده کردند.

فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴿٥﴾

فولادوند: و بدان [هجوم] در دل گروهی درآیند
مکارم: و (ناگهان) در میان دشمن ظاهر شدند.

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾

فولادوند: که انسان نسبت به پروردگارش سخت ناسپاس است
مکارم: که انسان در برابر نعمتهای پروردگارش ناسپاس و بخیل است.

وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾

فولادوند: و او خود بر این [امر] نیک گواه است
مکارم: و او خود نیز بر این معنی گواه است.

وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾

فولادوند: و راستی او سخت‌شيفته مال است

مكارم: او علاقه شدیدی به مال دارد.

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾

فولادوند: مگر نمی‌داند که چون آنچه در گورهاست بیرون ریخته گردد

مكارم: آیا نمی‌داند روزی که تمام آنچه در قبرهاست زنده می‌شود.

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾

فولادوند: و آنچه در سینه‌هاست فاش شود

مكارم: و آنچه در درون سینه‌ها است آشکار می‌گردد.

إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿١١﴾

فولادوند: در چنان روزی پروردگارشان به [حال] ایشان نيك آگاه است

مكارم: در آن روز پروردگارشان از آنها كاملا با خبر است.

